

# Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 15.03.1976, sp. zn. 5 Tz 167/75, ECLI:CZ:NS:1976:5.TZ.167.1975.1

**Číslo:** 16/1977

**Právní věta:** U páchatelov, ktorí sa opakovane dopúšťajú trestnej činnosti pod vplyvom alkoholu, samostatný peňažný trest spravidla nemôže splniť účel trestu v zmysle § 23 odst. 1 Tr. zák.

**Soud:** Nejvyšší soud SSR

**Datum rozhodnutí:** 15.03.1976

**Spisová značka:** 5 Tz 167/75

**Číslo rozhodnutí:** 16

**Číslo sešitu:** 1

**Typ rozhodnutí:** Rozhodnutí

**Hesla:** Ukládání trestu

**Předpisy:** 140/1961 Sb. § 23 odst. 1 141/1961 Sb. § 266 odst. 2

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech trestních

**Sbírkový text rozhodnutí:**

*Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal minister spravodlivosti SSR, Najvyšší súd SSR zrušil výrok o treste v právoplatnom rozsudku Okresného súdu v Dolnom Kubíne z 13. júna 1975 sp. zn. 2 T 140/75 a Okresného súdu v Dolnom Kubíne prikázal, aby vec obžalovaného V. K. v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.*

## **Z odôvodnenia:**

Rozsudkom Okresného súdu v Dolnom Kubíne z 13. júna 1975 sp. zn. 2 T 140/75 bol obvinený V. K. uznaný za vinného z trestného činu násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 24. marca 1975 v Oravskom Podzámku požil alkoholické nápoje, čím si spôsobil opilosť a v takomto stave sa zdržiaval v priestoroch lesného závodu, odkiaľ ho vykázal strážnik V. K.; toho po vykázaní napadol, a to tak, že vybral vreckový nožík, ktorým sa na neho zaháňal a vyhrážal sa mu, že ho musí zabiť a podrezať, čím u poškodeného vzbudil odôvodnenú obavu.

Za to bol odsúdený na peňažný trest vo výmere 1500 Kčs, so stanovením náhradného trestu odňatia slobody v trvaní troch mesiacov.

Rozsudok sa stal právoplatným 9. júla 1975.

Proti tomuto rozsudku podal minister spravodlivosti SSR v lehote uvedenej v § 272 Tr. por. sťažnosť

pre porušenie zákona. Uvádza, že okresný súd pri rozhodovaní o treste nezachoval zásadu uvedenú v ustanovení § 2 odst. 5 Tr. por., podľa ktorej požiadavka zistiť objektívnu pravdu platí pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Vytýka, že v spise chýba posudok zamestnávateľa obvineného. Spisy o predchádzajúcich odsudeniach súd síce zadovážil a oboznámil sa s nimi, ale napriek tomu v odôvodnení rozsudku konštatuje, že obvinený bol v roku 1972 odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov nepodmienečne, tento však nevykonal, lebo sa upustilo od výkonu trestu podľa § 328 odst. 2 Tr. por. Súd však vychádzal len z výpovede obvineného na hlavnom pojednávaní, ktorý po oboznámení sa s trestným spisom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši sp. zn. 2 T 75/71 uviedol, že od výkonu súhrnného trestu odňatia slobody sa upustilo po skončení základnej vojenskej služby. V spise však nie je rozhodnutie o tom, že by súd po skončení základnej vojenskej služby obžalovaného upustil od výkonu trestu odňatia slobody. Uvádza ďalej, že súd pri hodnotení osoby obvineného neprihliadol na skutočnosť, že obvinený sa doteraz každej trestnej činnosti dopustil pod vplyvom alkoholu. Obvinený bol už odsúdený za násilnú trestnú činnosť, od posledného odsúdenia uplynul pomerne krátky čas, pričom išlo o nepodmienečné odsúdenie. Vzhľadom na uvedené okolnosti nemožno predpokladať, že peňažný trest splní u obvineného účel trestu v zmysle ustanovenia § 23 odst. 1 Tr. zák.

Najvyšší súd SSR preskúmal v zmysle § 267 odst. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že bol porušený zákon.

V súvislosti s výrokom o treste neboli zistené všetky okolnosti pre správne posúdenie osoby obvineného, ani neboli dostatočne zhodnotené okolnosti, ktoré súd inak zistil. Správna je výčitka v sťažnosti pre porušenie zákona, že v spise chýba posudok zamestnávateľa obvineného. Pre úplné zistenie osoby obvineného je nutné poznať aj jeho pracovnú morálku a správanie na pracovisku. V spise je založený iba posudok MNV z bydliska obvineného, ktorý neobsahuje žiadne údaje o správaní obvineného na pracovisku.

Obvinený bol odsúdený Okresným súdom v Liptovskom Mikuláši rozsudkom z 3. októbra 1972, sp. zn. 2 T 75/71 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. decembra 1972 sp. zn. 3 To 636/72 na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov nepodmienečne, a to za trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 odst. 1 Tr. zák. (spáchaný v podnapitom stave), trestný čin opilstva podľa § 201 Tr. zák. a trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 223 odst. 1 Tr. zák. Podľa § 53 odst. 2 Tr. zák. sa peňažný trest ako samostatný trest môže uložiť, ak vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu a možnosti nápravy páchatelia uloženie iného trestu na dosiahnutie účelu trestu nie je potrebné. Obvinený bol už odsúdený za tri trestné činy, z ktorých dva spáchal pod vplyvom alkoholu. Išlo o nepodmienečné odsúdenie, od ktorého neuplynul dlhší čas. Vzhľadom na uvedené fakty nemožno predpokladať, že uloženie samostatného peňažného trestu splní u obvineného účel trestu v zmysle ustanovenia § 23 odst. 1 Tr. zák.

Pretože uložený druh trestu je v zrejmom rozpore s účelom trestu, je splnená podmienka uvedená v ustanovení § 266 odst. 2 Tr. por.